

ЛІТЕРАТУРНИЙ ОЛІМП ПОЛТАВЩИНИ

(Письменники-полтавці – переможці літературних премій у XXI ст.)

*Бути письменником – це призначення Долі.
В. Баранов*

Літературні премії – один із видів визнання творчості письменника взагалі чи конкретного його твору. Вручаються також за розкриття авторами окремих тем, за їх активну громадську діяльність та ін. Завдяки літературним преміям виявляються найбільш вартісні твори та імена їх авторів.

Сучасні письменники Полтавщини продовжують гідно поповнювати вітчизняну літературу своїми кращими творчими надбаннями. Дехто з них відомі далеко за межами України, бо друкувались у багатьох країнах Європи.

Про тих, хто долає літературний олімп у III тисячолітті, і стають лауреатами та дипломантами літературних та літературно-мистецьких премій, розповість матеріал виставки. Відомості про лауреатів не є вичерпними і подані з фондів Полтавської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Олесь Гончара і обласних бібліотек Полтави.

ДУШЕЮ ЗАВЖДИ З ПОЛТАВЩИНОЮ

*Де степ широкий і поля , і кручі,
Я чую мову рідної землі.
Д. Шупта*

БАРАНОВ Віктор Федорович

(14.10.1950, с. Кривуші Кременчуцького р-ну – 30.07.2014, Київ) – прозаїк, поет, гуморист, публіцист, перекладач. Член НСПУ. Голова НСПУ (жовтень 2011 – 2014). Був головою редакції літературного журналу "Київ", віце-президентом Товариства "Україна – Румунія", членом Комітету з присудження щорічної премії Президента "Українська книжка року". Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня (2012). Один з найвідоміших його віршів "До українців" поклав на музику Теодор Кукурудза. Проживав у м. Києві.

2007 р. – Міжнародна літературна премія імені Миколи Гоголя "Тріумф" – за значний внесок в українську літературу, зокрема, за твори:

Смерть по-білому. Заплава : романи / В. Баранов. – К. : Ярославів Вал, 2013. – 360 с.

"Смерть по-білому" – це філософська притча, в якій автор ставить складні етико-філософські проблеми людського існування. Виявляється, заподіяне чи сказане десятки років тому може несподівано відлунитися чи наздогнати тебе сьогодні, коли ти навіть не можеш про те більш, менш докладно пригадати.

Притула : роман / В. Баранов // Баранов В. Не вір, не бійся, не проси: романи / В. Баранов. – К. : Ярославів Вал, 2009. – 464 с.

В романі виписані герої на тлі суспільних подій. Гостро акцентована проблематика взаємин особистості і влади з відчутним аморальним домінуванням другої.

2007 р. – Міжнародна літературна премія імені Григорія Сковороди

"Сад божественних пісень" – за книгу

Хата синьоока : поезії / В. Баранов. – К. : Ярославів Вал, 2005.

Батьківщина, природа, рідний край – головні теми збірки.

2008 р. – Літературно-мистецька премія імені Михайла Коцюбинського – за роман "**Притула**"

2014 р. – Премія імені Дмитра Нитченка – за вагомий внесок в українську літературу та за громадську роботу.

Електронні ресурси

Баранов Віктор Федорович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2019. – Режим доступу: <https://bit.ly/2ZoSUf6> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Баранов Віктор Федорович [Електронний ресурс] // УКРЛІТ.ORG : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2005-2019. – Режим доступу: <https://bit.ly/31WuQ10> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Віктор Баранов [Електронний ресурс] // Українські пісні : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2003-2019. – Режим доступу: <https://bit.ly/30qm6Q6> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

ЄЩЕНКО Марина

(15.03.1986 р. н., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну) – поетеса, прозаїк, Кандидат філологічних наук. Вчилася паралельно у двох вузах: КНУ ім. Т. Г. Шевченка та КПУ. Працює і проживає у м. Києві. Отримала грант Президента України.

2012 р. – Міжнародна українсько-німецька літературна премія мені Олеся Гончара – за рукопис книги "Життя моє!!!"

Життя моє!!! : новели / М. Єщенко. – К. : Вид-во "ПЕНМЕН", 2017. – 216 с.

28 новел вміщують 28 історій пошуків, сумнівів, невдач і любові. І лише одна велика спроба зрозуміти цей світ і себе в ньому. Новели об'єднує головна героїня, субтильна і водночас цинічна особа, для якої усі інші персонажі – не більше ніж досвід і не менше ніж декорації, які потрібно вчасно змінити. Але ця книжка не про сум, а про переродження і становлення, про дорослішання.

2016 р. – Українська літературна премія "Глиняний кіт" – за книгу

Поговори зі мною : оповідання / М. Ю. Єщенко. – К. : Поліграфсервіс, 2015. – 240 с.

Сучасні комунікації дозволяють людині підтримувати зв'язок з усім світом без зайвих зусиль, однак дедалі частіше вона обирає самотність. Герої збірки "Поговори зі мною" знайомляться, закохуються, одружуються, народжують дітей, борються з несправедливістю, і дуже рідко здатні почути й зрозуміти одне одного.

2016 р. – Літературний конкурс видавництва "Смолоскип" – за книгу

Бібліотекарки не виходять заміж : пригодницька повість / М. Ю. Єщенко. – Луцьк : Твердиня, 2017. – 120 с.

У творі багато нюансів з бібліотечної роботи описано такими, якими вони є, адже автор бачить їх зсередини. За словами автора, дехто з працівників бібліотек можуть впізнати себе. Голова героїня повісті бібліотекарка – впевнена в собі, своїх силах і можливостях, має певні пріоритети, не бачить перешкод для втілення своїх планів. Роботу свою любить, але не боїться її втратити.

2019 р. – Літературний конкурс "Кудафудра" – за оповідання "Недомальований портрет".

2019 р. – Всеукраїнський літературний конкурс прозових українських видань "DNIPRO-BOOK-FEST" – за книгу "Бібліотекарки не виходять заміж".

Електронні ресурси

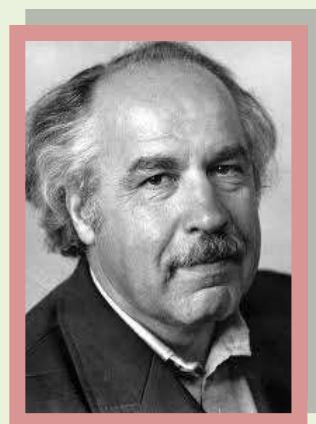
Єщенко Марина [Електронний ресурс] // Буквоїд : [сайт], 2008. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <https://bit.ly/2P4Y00Z> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Марина Єщенко [Електронний ресурс] // AVTURA.CO.V.UA Сучасна українська книгосфера : [сайт], 2019. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <http://avtura.com.ua/writer/500/books/> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Чи виходять бібліотекарки заміж: Марина Єщенко [Електронний ресурс] // ЛітАкцент : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <https://bit.ly/2KWUnAc> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

ПЕТРЕНКО Микола Євгенович

(06.11.1925 р. н., м. Лохвиця) – поет, прозаїк, драматург, гуморист, публіцист. Член НСПУ (1960 р.). Під час війни перебував на примусових роботах Німеччини. В'язень німецьких концтаборів, фільтраційних та трудових таборів СРСР. Потім дорога життя привела його у м. Львів. Заслужений працівник культури України. Автор кількох п'єс та лібретто до музичних вистав, які ставились переважно на сценах Львівських театрів. Поетичний твір "Намалюй мені ніч"

(на музику М. Скорика) став народною піснею. Нагороджений орденом князя Ярослава 5 ступеня. Лауреат премії ім. Павла Тичини (1989 р.). Лауреат премії імені Юрія Яновського (1992 р.). Призначена державна стипендія як майстру культури і мистецтва (2011 р.). Переможець 1-го міжнародного поетичного конкурсу "Чатує в століття Чернеча гора". Дипломант Всеукраїнського літературного конкурсу рукописів прози "Крилатий Лев". Нагороджений Великим Золотим Знаком (Німеччина).

2002 р. – Міжнародна літературна премія імені Богдана-Нестора Лепкого – за рукопис книжки поезій "**Заново б тебе зустріти**".

2008 р. – Літературна премія імені Віктора Близнеця "Звук павутинки" – за книгу

Пливла у небо казка...: повість у новелах / М. Петренко. – Львів : Світ дитини, 2007. – 88 с.

Повість створена до 65-річчя УПА, описані історичні події тих часів і присвячена дітям тієї доби, коли їхні батьки виборювали українську незалежність.

2009 р. – Всеукраїнська літературна премія імені Олександра Олеся – за книгу "**Лірика**".

2011 р. – Всеукраїнська літературно-мистецька премія імені Степана Руданського (дипломант) – за книгу "**Збір у понеділок**".

2012 р. – Всеукраїнська літературна премія імені Вільде Ірини (Полотнюк Дарини Дмитрівни) – за книгу

Самозапалення свічі : новели-притчі / М. Петренко. – Львів : Ліга-Прес, 2010. – 200 с.

У книзі – спогади автора про далеке і недалеке минуле, роздуми про щастя, сенс життя, про людське буття, загадки Всесвіту, християнські істини.

2014 р. – Міжнародна літературна премія імені Григорія Сковороди "Сад божественних пісень" – за книгу

Вічний втікач : вірші / М. Петренко. – Львів : Ліга-Прес, 2013. – 84 с.

Збірка присвячена Г. С. Сковороді. Поезії написані за мотивами життя і творчості мандрівного філософа. Для роздумів автор обирає окремі факти чи вислови з життя земляка, які і ставали ідейним зерном твору.

2015 р. – Обласна премія імені Івана Котляревського – за книгу

Моє містечко над Сулою / М. Петренко. – Львів : Вісім лапок, 2014. – 172 с.

100-а книжка земляка – це зболені поетичні рядки про побачені і пережиті підлітком події, що відбувались у рідній Лохвиці. У книзі є присвяти видатним полтавцям.

2015 р. – Міжнародна літературна премія імені Богдана-Нестора Лепкого – за книгу

Самозапалення свічі-2 : новели-притчі / М. Петренко. – Львів : Ліга-Прес, 2015. – 117 с.

Філософські новели писались кільканадцять років людиною складної долі. Кожен рядок книги говорить про наше право бути щасливими, боротись за це, вірити у справедливість.

2016 р. – Літературна премія "Благовіст" – за книгу

Перетин : поезія / М. Петренко. – Львів : Сполом, 2015. – 208 с.

До ювілейного видання увійшли вірші, написані протягом 2013-2015 років, в яких автор намагається переосмислити пережите і навіть зазирнути за межу досяжного.

2016 р. – Премія імені Дмитра Нитченка

2017 р. – Міжнародна літературно-мистецька премія імені Пантелеймона Куліша – за послідовний багатолітній розвиток ґрунтовських традицій Пантелеймона Куліша в сучасній українській літературі.

2018 р. – Міжнародний конкурс документального оповідання "Бути людиною". Номінація "Документалістика" – за поетичність і свідчення очевидця, оповідання "Жінка у чорному".

Електронні ресурси

Петренко Микола Євгенович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2019. – Режим доступу: <https://bit.ly/30vfh00> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Біографія Миколи Петренка [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2011-2019 – Режим доступу: <https://bit.ly/2ZkRTk6> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Микола Петренко [Електронний ресурс] // Львівська обласна бібліотека для дітей : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.] – Режим доступу: <https://bit.ly/2ZiwmwG> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

ШУПТА Дмитро Романович

(20.01.1938 р. н., с. Куріньки Чорнухинського р-ну) – поет, професійний лікар-хірург. Член Спілки письменників СРСР (1986 р.). Член Полтавської спілки літераторів (1994 р.). Член Спілки журналістів України. Домінант КЛЕ, Енциклопедії сучасної України, Полтавського Енциклопедичного довідника, Міжнародного Енциклопедичного довідника політв'язнів і репресованих.

Член Руху Опору (1960-1990), дисидент, в'язень сумління, дійсний член Академії оригінальних ідей (2017 р.). Вручена медаль НСПУ "Почесна відзнака" за особисті досягнення у літературній творчості (2013 р.). Заслужений працівник культури України. Доля повела жити на Південь України.

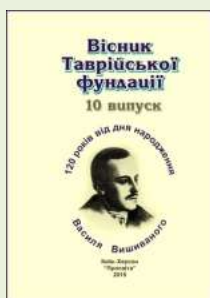
2009 р. – Премія імені Івана Мазепи – за поему

Карма Гетьмана : поема-мозаїка / Д. Шупта // Рідний край. – 2008. – № 2. – С. 9-20.

Україна, Мазепа, життя і боротьба народу за краще життя, свободу – про це поема.

2010 р. – Всеукраїнська літературна премія імені Яра Славутича – за рукопис поетичної збірки "Севастопольський зошит".

Севастопольський зошит; Ключі від щастя; Герої; Пантікапей; Друг / Д. Шупта // Вісник Таврійської фундації. Літературно-науковий збірник. – К. - Херсон : Просвіта. – Вип. 10.– 2015. – С. 192-196.

2011 р. – Літературна премія імені Степана Олійника "В ім'я добра супроти зла" – за збірки

Дивани Роксолани : гумористична поема / Д. Шупта. – Одеса : Астропринт, 2007. – 39 с.

Головна героїня твору Роксолана символізує собою патріотичне служіння Україні в тих екстремальних умовах, в яких вона опиняється. Події змальовані у двох часових реаліях. В минулому – це історична Настя Лісовська. Нинішня Роксолана – це просто живий товар. Такі поневіряються по світах у пошуках кращої долі, бо "своя держава не подбала ще ніяк". Автор, подорожуючи разом із своєю героїнею, на кожному кроці зустрічається з проявами неукраїнськості і денационалізації.

Чесноти й цейтноти козака Голоти : сатира й гумор / Д. Шупта. – Одеса : Друк, 2009. – 68 с.

Поки кожний козак нестиме у собі чесноти Свободи і Честі – Україна буде!

2013 р. – Всеукраїнська літературно-мистецька премія імені Дмитра Луценка "Осіннє золото".

2013 р. – Всеукраїнська літературно-мистецька премія імені Степана Руданського – за книгу

Око Курячого Бога : лірика / Д. Шупта. – К. : УкрСіч, 2013. – 100 с.

2018 р. – Міжнародна літературна премія імені Григорія Сковороди "Сад божественних пісень" – за книгу

Осягнення : поема / Д. Шупта. – Яготин : Титул, 1993. – 28 с.

Твір присвячений Г. С. Сковороді.

2018 р. – Міжнародна літературно-мистецька премія імені Пантелеймона Куліша – за визначну творчу діяльність.

2019 р. – Літературна премія імені Леоніда Глібова – за книги

Міні-міні. Мініатюри : гумор і сатира / Д. Шупта. – Одеса : Астропринт, 2017. – 94 с.

Курінський морок : куди подітись? // Бахмутський шлях. – 2012. – № 1-2. – С. 33-41.

Електронні ресурси

Дмитру Шупті – 80! [Електронний ресурс] // Кримська світлиця : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <https://bit.ly/2zhDI4Z> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Шупта Дмитро Романович [Електронний ресурс] // Віртуальний музей дисидентський рух в Україні : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2003-2019. – Режим доступу: <https://bit.ly/2L5LrIG> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

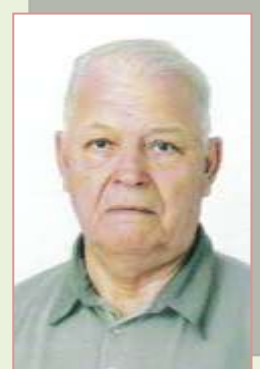
КРАЯНИ – МАЙСТРИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОЗИ

*Літературна Полтавщина не лише геніальне вчора.
Це і геніальне сьогодні, і сповнене високих устремлінь завтра.*

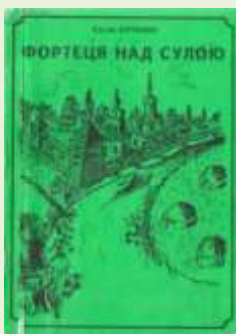
Тарас Нікітін

БУТЕНКО Євген Павлович

(15.09.1931 р. н., м. Севастополь. Проживає в с. Судівка? Новосанжарського р-ну) – за освітою – учитель фізики, за покликом душі – історик-краєзнавець, літератор. Має державні нагороди: Орден Трудового Червоного прапора (1977 р.), Орден "За заслуги" III ступеня (2007 р.), медаль "За трудову доблесть" (1973 р.), ювілейні медалі (4 шт.) учасника війни. За краєзнавчу роботу – Знак "За великий вклад у справу збереження і пропаганди пам'ятників бойової слави" (1974 р.). Переможець гумористично-сатиричного конкурсу журналу "Україна" – "З кореня Вишні" (1985 р.). "Почесний гроимадянин Семенівщини" (2006 р.). "Почесний громадянин села "Горошине" (2006 р.). Почесний член Всеукраїнської спілки краєзнавців. Почесний член Харківської обласної письменницької організації (2007 р.).

2005 р. – Міська (м. Лубни) премія імені Володимира Малика – за книгу

Фортеця над Сулою : роман / Є. П. Бутенко. – Глобине : Поліграфсервіс, 2002. – 256с.

Події, про які йдеться у творі, охоплюють 10 років (1659-1668 рр.) складного і трагічного часу в історії українського народу. Герої твору – звичайні козаки села Горошиного., яких об'єднала любов до свого краю, до України. Майже біографічно автор змалював самотні родини стародавнього села.

2007 р. – Обласна премія імені Панаса Мирного – за книги

Край Дикого Поля : роман / Є. П. Бутенко. – Глобине : Поліграфсервіс, 2006. – 240с.

Це розповідь про тяжкі роки боротьби українського козацтва проти польської шляхти і свого ополяченого панства кінця XVI століття до визвольної війни під проводом Б. Хмельницького. Твір насичений драматизмом, чистотою любовних відносин і вірністю перед Батьківщиною.

Доля щасливий шлях : біографічна трилогія / Є. П. Бутенко. – Глобине : Поліграфсервіс, 2007. – 175с.

Автобіографічна трилогія складається з трьох книг: «Севастопольський баклан», «Юнга», «Колос життя». У них відтворений життєвий шлях автора за 60 років (1937-1997).

2012 р. – Премія імені С. А. Ковпака у номінації "Урок мужності".

Електронні ресурси

Бутенко Євген Павлович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2018. – Режим доступу: <https://bit.ly/2Gz6UJD> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Бутенко Євген Павлович [Електронний ресурс] // Семенівська районна рада : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2015-2019. – Режим доступу: <https://bit.ly/2SKexDn> дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Євген Бутенко "Доля Героя з Полтавщини" [Електронний ресурс] // Департамент інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Полтавської обласної державної адміністрації : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2018. – Режим доступу: <https://bit.ly/2BwY3Vv> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

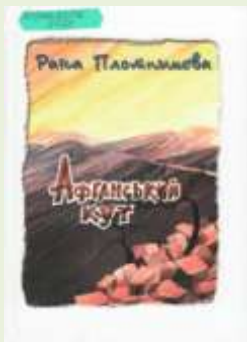
ПЛОТНИКОВА (Жарова) Раїса Василівна

(07.11.1955 р. н., м. Лубни) – поетеса, прозаїк. Член НСПУ (1999). Член НСПУ (1999). Лауреат X Всеукраїнського літературного фестивалю "Просто так" (2009). Лауреат Загальнонаціонального літературного конкурсу "Українська мова – мова

єднання". Переможець конкурсу історичного оповідання "ProМинуле" (оповідання "Червоні чумаки") (2018).

2008 р. – Обласна премія імені Леоніда Бразова – за книгу

Афганський кут : роман / Р. Плотникова. – К. : Твім інтер, 2005. – 224 с.

Роман розповідає про долю жінки, яка несподівано для самої себе опинилася в "країні палаючих гір", та про буденне життя обмеженого контингенту. Книга – творча фантазія авторки, але окремі епізоди афганської війни абсолютно достовірні, підтверджені очевидцями та друзями

письменниці.

2011 р. – Міська (м. Лубни) премія імені Володимира Малика – за книгу

Обличчям до полум'я : романи та новели / Р. Плотникова. – Полтава : АСМІ, 2010. – 384 с.

Головний герой роману Михайло – людина, якого не влаштовує стан несвободи, душевного пригнічення, невпевненості у майбутньому, але й боротьба за свої права коштує йому здоров'я, спокою, благополуччя. Усі протиріччя між партнерами розв'язуються за допомогою револьверів. У книзі відображено картину внутрішньо дозрілої політичної катастрофи, передбачено-попереджено сучасників про реальну можливість виняткової граничної ситуації, що насувається на нашу країну. Сюжети книги вихоплені з життя сучасних і попередніх поколінь.

2012 р. – Обласна премія імені Івана Котляревського – за книгу

Обличчям до полум'я : романи та новели / Р. Плотникова. – Полтава : АСМІ, 2010. – 384 с.

2013 р. – Районна (м. Лубни) літературно-мистецька премія імені Василя Симоненка – за книгу

Без фіранок : поезії / Р. Плотникова. – Лубни : "Лубни", 2013. – 242 с.

У своїх віршах авторка зуміла подати стан свого внутрішнього "я". Прихований загадковий смисл назви книги "Без фіранок" означає бажання авторки, щоб не ставили їй

будь-яких рамок. Один з розділів книги подає вірші паралельно українською і російською мовами.

2013 р.– Міжнародна літературна премія імені Івана Кошелівця – за оповідання "Боже Яблучко", "Ти згадував її, Анджею" (ж-л "Соборність". – 2012. – № 1.) та за книгу

В яру згасаючих зірок : роман / Р. Плотникова. – Лубни : Інтер Парк, 2015. – 156 с.

Об'єктивна авторська розповідь про долю єврейського народу під час Другої світової війни на прикладі трьох поколінь жителів м. Лубен. Основна подія, змальована у творі, обрамлена в сучасні часові рамки. Починається і закінчується роман сьогоденням. Письменниця провела велику роботу, збираючи матеріал про тих, хто йшов дорогою смерті до

Засульського яру.

2016 р. – Спеціальна відзнака "Вибір видавця" на міжнародному літературному конкурсі "Коронація слова" – за книгу

Реквієм для Рози : роман / Р. Плотникова. – Харків : Фоліо, 2016. – 251 с.

Роман у листах про тяжкі 1930-ті роки в Україні. Присвячений тим, хто вижив і хто помер. Твір сповнений пригодництва і несподіваних композиційних прийомів.

2017 р. – Обласна премія імені Панаса Мирного – за книгу

Реквієм для Рози : роман / Р. Плотникова. – Харків : Фоліо, 2016. – 251 с.

Електронні ресурси

Плотникова Раїса Василівна [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2017. – Режим доступу: <http://bit.ly/2EUDKRp> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Раїса Плотникова (1955) [Електронний ресурс] // Поетичні Майстерні : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <http://bit.ly/2BQ840U> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Раїса Плотникова (Жарова) [Електронний ресурс] // Національна спілка письменників України. Полтавська обласна організація : [сайт]. – Текст. дані.

– [Б. м.], 2018. – Режим доступу: <http://bit.ly/2F6oDaU> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

СТЕПАНЕНКО Микола Іванович

(14.10.1958 р. н., с. Великоселецьке Оржицького р-ну) – філолог, учений-мовознавець, літературознавець, доктор філологічних наук (2005), професор (2005), академік вищої освіти України (2008). Член НСПУ (2011), нагороджений медаллю НСПУ "Почесна відзнака" (2018).

2003 р. – Обласна премія імені Панаса Мирного – за цикл публіцистичних передач у рубриках "Слово рідне", "Плекаймо рідне слово".

2011 р. – Всеукраїнська літературна премія імені Олеся Гончара – за тритомник:

Публіцистична спадщина Олеся Гончара (мовні, навколомовні й інші проблеми) / М. І. Степаненко. – Полтава : АСМІ, 2008. – 396 с.

На матеріалі "Щоденників" Олеся Гончара розкрито динаміку мовної ситуації в політиці Української РСР і в уже самостійній незалежній Україні, зміни в мовній політиці.

Духовний посил Олеся Гончара (за матеріалами "Щоденників" письменника) / М. І. Степаненко. – Полтава : [б. м.], 2009. – 60 с.

У книзі за тематичним принципом укладено своєрідну збірку крилатих висловів, що передають судження про світ, який нас оточує.

Літературний простір "Щоденників" Олеся Гончара : монографія / М. І. Степаненко. – Полтава : АСМІ, 2010. – 528 с.

У монографії за матеріалами "Щоденників" розкрито український літературний процес ХХ – початку ХХІ ст. в особах, з'ясовано місце і роль у ньому відомих майстрів українського слова, висвітлено маловідомі сторінки життєпису творчості, громадянської позиції письменників старшої і молодшої генерацій.

2011 р. – Міжнародна літературна премія імені Івана Кошелівця – за літературне дослідження "Дивосвіт "Щоденників" Олеся Гончара" (ж-л "Соборність". – 2011. – №3-4).

2012 р. – Міська (м. Лубни) премія імені Володимира Малика – за книгу

Літературний простір "Щоденників" Олеся Гончара : монографія / М. І. Степаненко. – Полтава : АСМІ, 2010. – 528 с.

На матеріалах "Щоденників" Олеся Гончара розкрито український літературний процес ХХ – початку ХХІ ст. в особах, з'ясовано місце і роль у ньому таких майстрів слова, як Павло Тичина, Юрій Яновський, Микола Бажан, Петро Панч, Остап Вишня, Василь Симоненко, Іван Драч, Ліна Костенко, Борис Олійник, Дмитро Павличко, Віталій Коротич, Григій Тютюнник; у контексті шістдесятництва охарактеризовано публіцистичний доробок Івана Дзюби; окрему сторінку присвячено взаєминам, які склалися між Олесем Гончаром та Михайлом Шолоховим. У книзі висвітлено маловідомі сторінки життєпису, творчості, громадянської позиції письменників старшої і молодшої генерацій.

2014 р. – Всеукраїнська літературна премія імені Олени Пчілки – за книги

Думки вголос і про себе / М. І. Степаненко. – Полтава : ПП Шевченко Р. В., 2013. – 412 с.

До книги в окремі розділи увійшли публіцистичні, мовознавчі, літературознавчі роздуми, опубліковані в різних збірниках, виголошені на форумах, донесені через засоби масової інформації. Основна їх тема – людина і культурне середовище.

Листи Юрія Шевельова до Олекси Ізарського / М. І. Степаненко – Полтава : ПП Шевченко Р. В., 2014. – 498 с.

У видання увійшло 265 листів (1946-1996 рр.) мовознавця, історика української літератури Ю. Шевельова до еміграційного письменника та літературознавця О. Мальченка (псевдонім Ізарський). У листах обговорюються еміграційні реалії, естетичні вподобання, коментується український літературний процес, особливості нової української мови та ін.

2014 р. – Міжнародна літературна премія імені Григорія Сковороди "Сад божественних пісень" – за науково-красознавчі дослідження

Літературні, літературно-мистецькі премії в Україні / М. І. Степаненко. – Полтава : ПП Шевченко Р. В., 2014. – 498 с.

У виданні зібрано і систематизовано інформацію про названі премії міжнародного, всеукраїнського, республіканського, обласного, районного, міського, сільського та інших рівнів.

Літературно-мистецька Полтавщина : довідник / М. І. Степаненко. – Гадяч : Видавництво "Гадяч", 2013. – 500 с.

У довіднику вміщено інформацію про премії, засновані на честь письменників, художників, учених, освітян, державних діячів, життя і творчий шлях яких пов'язані з Полтавщиною.

А також за гончарознавчі дослідження останніх років.

2018 р. – Міжнародна літературно-мистецька премія імені Пантелеймона Куліша – за упорядкування книги

Листи до Олесь Гончара : у 2-х кн. / упор. М. І. Степаненко. – К. : Сакцент Плюс, 2016. – Кн. 1 (1946-1982). – 736 с; Кн. 2 (1983-1995). – 736 с.

До видання ввійшли подані за автографами в хронологічному порядку листи письменників, публіцистів, літературознавців, митців до Олесь Гончара.

Електронні ресурси

Микола Степаненко [Електронний ресурс] // Національна спілка України. Полтавська обласна організація : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2019. – Режим доступу: <http://www.poo-nspu.ltava.org/p/stepanenko.html> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Степаненко Микола Іванович [Електронний ресурс] // Вісник психології і педагогіки : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <https://bit.ly/2Mv0gHU> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Степаненко Николай Иванович [Електронний ресурс] // История Полтавы (сайт Бориса Тристанова) : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу:

<http://histpol.pl.ua/ru/kontakty?id=3089> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

ПОЕТАМИ НАРОДЖУЮТЬСЯ

Поезія – це наближення до істини.

Н. Баклай

БАКЛАЙ Наталя Михайлівна

(24.02.1958 р. н., с. Терни Лубенського р-ну) – поетеса, прозаїк. Член НСПУ (1995 р.), Член НСЖУ (2008 р.). Член Полтавської обласної спілки літераторів.

Лауреат Загальнонаціонального літературного конкурсу "Українська мова – мова єднання".

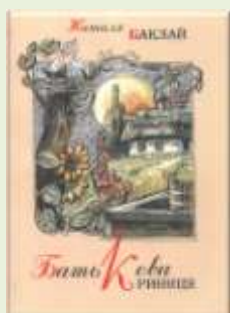
2006 р. – Районна (м. Лубни) літературно-мистецька премія імені Василя Симоненка – за книгу

Ожинова купіль / Н. Баклай. – Лубни : Лубни, 2005. – 25 с.

Книгу складають поезії двох попередніх збірок "Свіча невінчана" (1999 р.) та "Ще не вицвіло літо" (2003 р.). Поезія авторки зрозуміла для кожної звичайної людини: тут спогади про минуле, пережите, рідна природа, кохання.

2008 р. – Міська (м. Лубни) премія імені Володимира Малика – за книгу

Батькова криниця / Н. Баклай. – Лубни : Лубни, 2008. – 100 с.

У віршах збірки – доля народу та особиста доля поетеси.

2009 р. – Обласна премія імені Панаса Мирного – за книгу:

Отава. Вибране / Н. Баклай. – Полтава : Дивосвіт, 2008. – 424 с.

Тут – роздуми про сенс людського буття, про час, у якому випало жити, про жіночу долю. Сильне враження справляють пейзажні поезії та інтимна лірика.

2012 р. – Всеукраїнська літературна премія імені Олени Пчілки – за книгу

Серцевина : поезії / Н. Баклай. – Лубни : Лубни, 2012. – 118 с.

Серцевиною для поетеси є Україна, її природа, люди, проблеми. Вона вірить у свою країну, вірить, що негаразди минуть і буде "вічна ось оця земля".

2018 р. – Обласна премія імені Івана Котляревського – за книгу

Жінка з віршами : поезії / Н. Баклай. – Лубни : Комунальне вид-во "Лубни", 2018. – 200 с.

Життєпис ліричної героїні нерозривно пов'язаний із тією землею, на якій зростає і сама авторка. В її поезіях – роздуми про долю людини, про занепад народної культури, про пережите. Такі вірші завжди знайдуть дорогу до читача.

Електронні ресурси

Баклай Наталія Михайлівна [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2017. – Режим доступу: <http://bit.ly/21A8W0Q> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Поезія про кохання Наталії Баклай [Електронний ресурс] // Світ бібліографа: [блог]. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <http://bit.ly/2qUW9KL> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

ГАРАН Олена Валентинівна

(05. 09.1977 р. н., м. Полтава) – поетеса. Член НСПУ (2002). Член Президії НСПУ (2009). У 2005 р. була обрана головою Полтавської обласної організації НСПУ. Дипломант Міжнародного конкурсу кращих творів молодих літераторів "Гранослов – 2000", учасник кількох Всеукраїнських нарад молодих літераторів.

2009 р. – Обласна премія ім. Івана Котляревського – за суспільну діяльність.

2010 р. – Літературна премія "Благовіст" – за книгу

Непрочитані сні : поетична збірка / О. Гаран. – Полтава : Дивосвіт, 2009. – 60 с.

В поезії авторки багато природи, пошуку себе, намагання здобути спокій, багато сумнівів і красивого суму.

2011 р. – Міжнародна літературна премія імені Івана Кошелівця – за добірку віршів.

Електронні ресурси

Гаран Олена Валентинівна [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2017. – Режим доступу: <https://bit.ly/2L1PGoV> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Гаран Олена Валентинівна [Електронний ресурс] // Енциклопедія сучасної України : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2014-2019. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=28675 (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

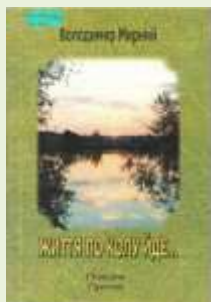
Олена Гаран [Електронний ресурс] // Літоб'єднання ім. О. Донченка "Ліра" : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2013-2019. – Режим доступу: <http://www.poo-nspu.ltava.org/p/garan.html> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

МИРНИЙ Володимир Степанович

(01.11.1935 р. н. в с. Супротивна Балка Новосанжарського району) – письменник, перекладач, публіцист. Член НСПУ (1973 р.). У 1991–2000 рр. очолював Полтавську обласну організацію Національної спілки письменників України. Входить до складу Ради Полтавської обласної організації НСПУ. Лауреат регіональної літературно-мистецької премії імені П. Мирного за активну громадсько-політичну діяльність із популяризації життєвого і творчого шляху Панаса Мирного та за книгу "Теплий дощ у неділю" (1999 р.). Номінант конкурсу "Найкраща книга Полтавщини" за збірку "Стукати у брами" (2010 р.).

2008 р. – Обласна премія імені Леоніда Бразова – за книгу

Життя по колу йде... : поезія, проза / В. С. Мирний. – Полтава : АСМІ, 2005. – 284 с.

До збірки увійшли поезії, написані упродовж останніх років, мала проза, статті та щоденникові записи.

2010 р. – Обласна премія імені Івана Котляревського – за книгу

Стукати у брами... : поезія, проза, щоденникові записи / В. С. Мирний. – Полтава : АСМІ, 2010. – 474 с.

Збірку складають кращі поезії автора з попередніх збірок та поезії останніх років. Прозові твори збірки написані в кінці 20- на початку 21 століть, щоденникові – 2002-2009 років.

2016 р. – Міська (м. Лубни) премія імені Володимир Малика – за книгу

Янголи ридали в небесах : оповідання, образки, поезії у прозі, повість, філософема, літературно-критичні статті, денник / В. С. Мирний. – Полтава : Просвіта, 2015. – 319 с.

У творах книги – печаль і смуток. Автор з точністю змалював фрагменти гіркої української реальності: минулий і теперішній час з його болями, тривогами, і сподіваннями на краще майбутнє. Подані також розмисли автора, адресовані талановитим землякам.

Електронні ресурси

Володимир Мирний [Електронний ресурс] // Національна спілка України. Полтавська обласна організація : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2019. – Режим доступу: <http://www.poo-nspu.ltava.org/p/myrnyi.html> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Володимир Мирний: "Письменник сьогодні – злиденна людина" [Електронний ресурс] // Інтернет-видання Полтавщина : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2009-2019. – Режим доступу: <https://poltava.to/news/6583/> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Мирний Володимир Степанович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2017. – Режим доступу: <https://bit.ly/2KLxSPF> (дата звернення: 21.08.2019 – Назва з екрану.

Мирний Володимир Степанович [Електронний ресурс] // Енциклопедія сучасної України : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2014-2019. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=64546 (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

МІЩЕНКО Олександр Михайлович

(18.01.1971 р. н., м. Лубни) – поет, прозаїк, перекладач, журналіст. Член НСПУ (2003). Член НСПУ (2004). Член ПСЛ (1996). Лауреат Міжнародного очолює літературне об'єднання ім. О. Донченка в Лубнах. Нагороджений Почесною грамотою Полтавської обласної ради (2010).

2001 р. – Міжнародна недержавна українсько-німецька літературна премія ім. Олесея Гончара – за книгу

Попереду хвилі : оповідання / О. Міщенко. – К. : Вид-во редакції загально педагогічної газети, 2002.

2006 р. – Всеукраїнська літературна премія ім. Олександра Олеся – за книгу

Мальва Розпашна : збірка інтимної лірики / О. Міщенко.
– Полтава : [б. и.], 2005 – 90 с.

У збірку увійшли вірші та одноіменна поема.

2015 р. – Районна (м. Лубни) премія імені Василя Симоненка – за книги: "Узбіччя", "Літні пригоди Богданчика", "Невідомі пригоди Мюнхаузена".

Літні пригоди Богданчика : повість / О. М. Міщенко. – Лубни : Лубни, 2012. – 151 с.

Захоплюючі розповіді про древні народні звичаї і традиції, що сягають глибини віків і подекуди збереглися ще й досі, вчать добру і людяності, любові до природи і довколишнього світу.

Невідомі пригоди Мюнхаузена / О. М. Міщенко. – Миргород : ТОВ Видавництво "Миргород", 2014. – 78 с.

Книга написана за мотивами відомих класичних творів німецької літератури. В ній – розповідь про нові вигадки відомого героя.

Узбіччя : повість, новели / О. Міщенко. – Лубни : Лубни, 2009. – 152 с.

Якщо люди навчаться співпереживати, тоді не існуватиме у державі узбіч.

Електронні ресурси

Міщенко Олександр Михайлович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2017. – Режим доступу: <http://bit.ly/2EZMG82> (дата звернення: 21.08.20189 – Назва з екрану.

Міщенко Олександр Михайлович [Електронний ресурс] // Літоб'єднання ім. О. Донченка "Ліра" : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2013-2019. – Режим доступу: <http://bit.ly/2HQNhlQ> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Олександр Міщенко [Електронний ресурс] // Національна спілка України. Полтавська обласна організація : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2019. – Режим доступу: <http://bit.ly/2HQur6Q> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

ПУШКО Олександр Олександрович

(26.10.1992 р. н., м. Зіньків) – поет. Член НСПУ (2014). Переможець обласного літературного конкурсу "Собори душ своїх бережить" (2010, 2012). Учасник кількох Всеукраїнських нарад молодих літераторів (2010, 2013). Лауреат ХІХ Всеукраїнського конкурсу Українського фонду культури "Нові імена України" (2010), Загальнонаціонального конкурсу "Українська мова – мова єднання" (номінація "Первоцвіт", 2010).

2013 р. – Обласна премія імені Панаса Мирного – за збірку:

Завтра : поезії / О. Пушко. – Полтава : Дивосвіт, 2012. – 100 с.

Вся поетична дія збірки відбувається на межі пір року та на межі вечора і початку нового дня. В цьому перехресті – таїна, де змішались кольори". Ліричний герой збірки виступає частіше спостерігачем, а природа постає одухотворенною істотою.

2014 р. – Міжнародна літературна премія імені Івана Кошелівця – за добірку:
Поезії / О. Пушко // *Соборність*. – 2013. – № 3-4. – С. 21-30.

2013 р. – Районна літературно-мистецька премія імені братів Тютюнників

2014 р. – Міжнародна недержавна українсько-німецька літературна премія імені Олеся Гончара – за книгу поезій "**Етіологія тиші**".

Електронні ресурси

Олександр Пушко (1992) [Електронний ресурс] // Поетичні Майстерні : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.]. – Режим доступу: <http://maysterni.com/user.php?id=6361&t=1> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Олександр Пушко [Електронний ресурс] // Національна спілка України. Полтавська обласна організація : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2019. – Режим доступу: <http://www.poo-nspu.ltava.org/p/olexandr-pushko.html> (дата звернення: 21.08.2019). – Назва з екрану.

Пушко Олександр Олександрович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія : [сайт]. – Текст. дані. – [Б. м.], 2017. – Режим доступу: <https://bit.ly/2TTCMgx> (дата звернення: 21.08.2019 – Назва з екрану.